

“... NO VAGI NINGÚ COM VA LA MONEDA...”

Passada l'època de quan l'home emprava les pedres o pedruscoles per comprar i pagar les vàries mercancies, o més simplement fent escanvis de una cosa amb un alta, és arribada l'era de la moneda.

De cert amb la invenció de la moneda, aquesta ha tengut un rol important en l'evolució de l'home sigui en bé o al mal.

Fins de la sua origen ha tengut diversos noms a segons dels països o dels continents, i és dividida la manera més habitual, pels pagaments normals i extraordinaris, per operacions de comprar i venda, amb tots els avantatges que dóna, sobretot a qui la moneda la té i a qui ne fa un bon ús.

Ma sabem que no és sempre així, se diu que no és sempre or allò que és lluent: la moneda

rendeix l'home potent, fa sentir com déus intocables, perquè de sempre la riquesa no és mai dividida en parts iguals, i això fa que a voltes la moneda bona diventa moneda mala, i la moneda mala bona

Cosa no se fa per la moneda! La història mos ensenya!

Però ne traiem ensenyaments també de les cròniques del nostre temps i, sense anar massa lluny, del que veiem cada dia: com la moneda fa devenir l'home, bandits, porta a robaris, homicidis, delictes de cada gènere i sobretot guerres. Tot això causat de la moneda, i passant a voltes de situacions que pareixen innocents, bones i passant de banca en banca, de país en país.

Que sigui per això que no se desitja a ningú de anar com va la moneda?

Vito Loy